

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนแบบไตร่ตรองที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วนวิกฤต (t-test)
กลุ่มทดลอง	40	76.025	7.147	3.260*
กลุ่มควบคุม	40	69.9	9.502	

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของผลต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.260 ซึ่งมากกว่าค่า t จากตาราง ($df = 78$)

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 1.671$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการเรียนแบบ ไตร่ตรองมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การทดสอบความสามารถในแต่ละองค์ประกอบของการเขียนความเรียงภาษาไทย หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ด้านเนื้อหา การเรียบเรียง ความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบ	กลุ่มทดลอง ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	กลุ่มควบคุม ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	กลุ่มทดลอง ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	กลุ่มควบคุม ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วน วิกฤต (t-test)
เนื้อหา	22.85	20.675	3.380	4.441	2.466*
การเรียบเรียง					
ความคิด	15.85	15.025	1.810	2.424	1.726*
การใช้ถ้อยคำ	15.15	14.00	1.424	1.703	3.276*
การใช้ไวยากรณ์	18.325	16.325	1.794	2.306	4.329*
กลไกทางภาษา	3.975	3.875	0.352	0.556	0.962

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของผลต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ในแต่ละองค์ประกอบย่อยของการเขียนความเรียงภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่ม

ควบคุมเท่ากับ 2.466 1.726 3.276 4.329 และ 0.962 ตามลำดับ ซึ่งค่า t จากตาราง ($df=78$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เท่ากับ 1.671 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการเรียนแบบ ไตร่ตรองมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านองค์ประกอบของเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ และการใช้โวหารณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยทางด้าน กลไกทางภาษาของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการเรียนแบบ ไตร่ตรอง ไม่แตกต่างกับนักเรียน ที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย